

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1864-06-29)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1864-06-29)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 325. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010266.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 29. Juni 1864.

Vedlagte Brev vilde jeg sende af sted i Morges, ikke anende hvad denne Dag bragte os Alle. Ved Efterretningen om Als' Indtagelse kunde jeg ikke beqvemme mig hertil, thi jeg syntes, at jeg maatte lette mit Hjerte noget ved at tale med Dem. Martensen afholdt mig fra at skrive hele Formiddagen, og i Eftermiddag har jeg været saa beklemt om Hjertet, at jeg Intet har kunnet foretage mig uden at sysle i Haven, det Eneste jeg i Grunden formaaer at beskæftige mig med i denne tunge Tid. Als taget i faae Dage! Taget med overordentligt Tab fra vor Side efter Rapporten. Jeg spurgte Andræ, hvad han meente om Als, og han beroligede mig virkelig med at sige, at dette ikke gik saa let. Hvorledes holder De det ud i London i denne Tid? Hvilket Omslag i den engelske Tone mod os! Mit Blod koger i mig ved at læse herom. Ak min kjære Ven, Politiken, har jeg før sagt Dem, hører Helvede til, lykkelig den, der finder det snævre Hul for at komme ud deraf s. 326 uden at tage Skade paa sin Sjæl. Kongen har et Par Dage før Krigens Udbrud sagt til Monrad i Martensens Nærværelse: „Bryder Krigen ud, da er det Deres Skyld, og De maa bære Ansvaret, thi den kunde godt være undgaaet.“ Er det ikke fiint at tale saaledes til sin Første-Minister i en Andens Nærværelse? Martensen beklagede meget denne Mangel paa Takt hos Kongen. Vi ere at beklage, det er vist, baade i den ene og anden Retning. Hvilke Tider vi komme til at opleve! Og hvor er Grændsen? Mon ikke at Preussens Militær holder Orden i Kjøbenhavns Gader og tvinger os til hvad Preussen vil? Det er mig ikke muligt at fastholde Haabet mere for vort stakkels Fædreland. Martensen er lykkelig, han har fremdeles Haab. Jeg frygter for, at vi ender med at maatte sige: vi have tabt Alt undtagen Æren, og denne gjælder ikke meget i saadanne Tider. Gid De vel var hjemme iblandt Deres Venner! Det smerter mig at vide Dem omgivet af al den Troløshed, al den List og Svig. Bær over med alle disse stærke Udtalelser af mig, men disse Dage ere saa haarde at leve i, saa tunge at bære med taalmodig Resignation. Hvad Gud tilskikker os, bør vi jo bøie os under. Gid han ikke vil være for stræng imod os!

1864.

Velkommen, min kjære, trofaste Ven i Deres Hjem! „Haabe i Modgang“, del ville vi holde os til. Jeg aander alt lettere ved at vide Dem borte fra de Fremmede og iblandt Deres Egne, hvortil jeg vel tør regne

Deres
inderlig hengivne
Veninde.